

Inte välkomna på kvinnojourer

Nu är [uppropen från #utanskyddsnät](#) och #intedinhora offentliga.

– Vi skriver ner våra krav på politiker och det professionella Sverige och vi vill att media ska rapportera om oss. Men det är inte precis som att de bankar på dörren för att berätta om sexuella övergrepp som kåkfarare, alkisar och knarkare varit med om, säger Jo.

Hon är en av initiativtagarna till uppropet #utanskyddsnät och har varit nykter i 15 år. I dag jobbar hon med autistiska ungdomar.

– **Men jag har fortfarande obearbetade trauman.** Mina polisanmälningar har aldrig tagits på allvar. Stigmat är så stort.

Jo tycker inte att det finns någon riktigt bra missbruksvård i Sverige.

– Vi kan hjälpa kvinnor att bli nyktra, bra! Men det räcker inte. Vi behöver också hjälp att bearbeta trauman efter sexuellt våld eller prostitution. Det är inte så enkelt som att om vi blir nyktra blir vi inte våldtagna nåt mer – för det blir vi.

Det första som behövs är avgiftning för bara ickemän.

– Många vänder i dörren. Det är under avtändning som minnena från senaste våldtäkten kommer upp, när vi inte kan bedöva oss längre. Och så ska du vistas i samma rum som ett gäng förövare. Det funkar inte.

Det behövs också skyddade boenden utan krav på nykterhet.

– Vårt behov av skydd är så stort. Om jag blir nykter och är hemlös eller måste gå på gatan, då kommer jag att vara i behov

av samma män som tidigare. Det är att be kvinnor om att misslyckas. Det är inte så att män inte förstår att missbrukande kvinnor är lätta offer, säger Jo.

Kvinnor som lever i missbruk kan också vara indragna i kriminalitet eller i prostitution. Kunderna kommer från alla delar av samhället och kvinnor med drogberoende kan inte välja sina kunder.

–Många är offer för patriarkatets äckligaste yttringar. Vi är inte välkomna på kvinnojourer och får inte dela sal på sjukhuset för att vi luktar alkohol.

Men många bor hemma och försöker dölja sitt beroende.

– **Jag var rädd att folk skulle tycka** att jag var äcklig som var mamma och drack. Vi behöver professionell hjälp och att nån bekräftar att övergrepp inte är ditt fel. Jag var sjuk, ändå får jag fortfarande anfall av skuld och skam.

Många kvinnor i missbruk försöker inte ens få hjälp, eftersom de vet vad de riskerar att mötas av: inställningen att de får skylla sig själva eller att helt enkelt inte bli trodda av sjukvård, polis eller socialtjänst.

Jo gick ett 12-stegsprogram som gjorde henne nykter men hon fick inte hjälp med något annat.

– Vi förväntas att kunna repa oss och mobilisera oss. Men en del vill inte ens titta på oss på stan. Intresseorganisationer som jobbar med nykterhet och drogfrihet är också en värld full av män och de saknar ofta kvinnors perspektiv.

Hon hoppas att de andra #metoo-grupperna använder sina resurser och sitt inflytande och för att backa #utanskyddsnät.

– **För en kvinna som är pundig, märkt** av år av missbruk, som inte vet hur hon ska formulera sig – då finns det inte lika stort utrymme.

– Vi tillhör lägsta fattigaste arbetarklassen. Och

arbetarklassen har aldrig fått någonting berett och öppnat för sig.

Anna Fredriksson

Totalt har #utanskyddsnät samlat ett 70-tal berättelser, från kvinnor som lyckats bryta sig loss och från kvinnor som befinner sig i pågående missbruk och kriminalitet.

Ett antal berättelser kommer direkt från kvinnor på anstalter.